

opusdei.org

„Neapleisk manęs, nepalik manęs“

Duokime Jėzui žinią apie save, kad esame vaikai. O vaikams, mažučiams ir paprastiesiems, kiek reikia pastangų, kad palypėtų nors vienu laipteliu!

gruodžio 18 d.

Atrodo, tarytum jie veltui gaišta laiką. Pagaliau pavyksta. Dabar kitas laiptelis. Rankomis bei kojomis ir remdamiesi visu kūnu, pasiekia naują triumfą – dar vienas laiptelis. Ir vėl pradeda iš naujo. Kiek pastangų! Jau nedaug liko... Bet tada

klaidingas žingsnis... ir še tau!...
krenta žemyn. Apsikūlęs, apsipylęs
ašaromis, vargšas vaikas pradeda, iš
naujo pradeda lipti aukštyn.

Taip ir mes, Jėzau, kai esame vieni.
Paimk mus ant savo mielų rankų,
kaip didelis ir geras paprasto vaiko
Draugas; nepalik mūsų tol, kol
būsime viršuje; o tada – o, tada! –
mokėsime atsiliepti į tavo
Gailestingąją Meilę, su vaikiška
drąsa, sakydami Tau, mielasis
Viešpatie, kad, be Marijos ir Juozapo,
nebuvo ir nebus mirtingojo – nors
buvo daug pakvaišusių, – kuris Tave
mylėtų taip, kaip Tave myliu aš.
(Kalvė, 346)

Pratęsiu savo maldą balsu, o
kiekvienas iš mūsų savo širdyje
teprisipažįsta Viešpačiui: „Viešpatie,
koks bevertis esu, koks bailys aš
buvau daugybę kartų! Kiek klaidų
dariau dar kartą ir dar kartą“.
Galime žengti dar toliau sakydami:

„Kaip gerai, Viešpatie, kad savo ranka Tu sulaikei mane, nes galėjau pridaryti baisiausių dalykų. Neapleisk manęs, nepalik manęs, elkis su manimi kaip su mažu vaiku. Noriu būti stiprus, drąsus ir doras. Tačiau Tu turi man padėti. Aš esu trapi būtybė. Paimk mane už rankos, Viešpatie, ir tegul Tavo Motina būna šalia, saugodama mane.“ Taigi, *possumus!* Galime, sugebėsime sekti Tavo pavyzdžiu.

Nėra per daug įžūlu sakyti *possumus!* Jėzus Kristus moko šio dieviško kelio ir nori, kad juo žengtume, nes Jis jį sužmogino ir padarė jį pasiekiamą mums, silpniems žmonėms. Štai kodėl Jis ir pats taip nusižemino. „Štai priežastis, dėl kurios Jis nusilenkė prisiimdamas vergo pavidalą; Jis, Viešpats, kaip Dievas lygus savo Tėvui, nusilenkė ne didybe ir galia, bet gerumu ir gailestingumu.“

Dievo gerumas nori palengvinti mums šį kelią. Neatmeskime Jėzaus kvietimo, nesakykime jam „ne“, nelikime kurti. Nėra jokio pasiteisinimo, negalime toliau manyti nesugebą. Jis mums tai parodė savo pavyzdžiu. „Todėl, mano broliai, aš prašau visa širdimi, nepalikite šio brangaus pavyzdžio nepastebėto, bet sekite Juo ir atnaujinkite sielos dvasią.“ (Kristus eina pro šalį, 15)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/neapleisk-manes-nepalik-
manes/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/neapleisk-manes-nepalik-manes/) (2026-04-10)